

Дългите нси – 1. Ник., СИ 1,5; 2. Пан., ЮЗ 1,5, обработваеми земи.

Дългите ниви – 1. Ст.р., ЮИ 0,8; 2. Сот., С 2,5; 3. Сам., СЗ 5, ниви край шосето за Сливен.

Дългите чайри – 1. Стр., СЗ 1,4, хибридно име, ливади.

Дългия азмак – Кер., обработваема земя до висок браг на река.

Дългия бряст – Бин., ЮИ 1, обработваема земя край стар висок бряст.

Дългия гръбеш – Др., Ю 4, леко възвишение в полето, обработваема земя.

Дългия дол – Б.п.

Дългия пай – Сам., З 2, ниви, от т. *рау* ‘част, дял’, вер. разделена част земя в миналото.

Дългия пясък – Кр., ЮЗ 1,5, пясъчна ивица край р. Тунджа.

Дългия чайр – Зай., от емл. рег.

Дългото – Боз., И 3, дига, ниви.

Дългото парчѐ – Бож., от емл. рег.

Дълъг – в местното тълкуване: вид местност с удължена форма спрямо околността. Противоположно на *къс*; първи компонент на топонимни конструкции.

Дъното – 1. Глф., СИ 2,5; 2. Меч., СИ 0,8; 3. Коз., СЗ 8,5, земи в края (дъното) на землището.

Дървάρска могила – 1. Реч., СЗ 2,5, могила в близост до стар дърварски път.

Дървάρски мост – Бл., ЮИ, стар мост на р. Азмак на някогашен *Дърварски път*.

Дървάρски път – 1. Г.Ал., СИ 2,5, старият път край *Марашкия проход*; 2. Ков.; 3. Бл., С 0,5; 4. Др., С 0,5, път за старото сечище *Трънката*, стари пътища за пренасяне на дърва и дървен материал към пазара в Ямбол

Дървάρският път – 1. Коз., С, СИ 2; 2. Ков., от съд. док. 1904 г.; 3. Реч., С.; 4. Чин., С2, стар път към пазара в Сливен.

Държавната гора – Гер., Ю 1,5, част от гората *Домуз орман*, която е била *държавна* собственост.

Дъртата кория – Др., от емл. рег.

Дъскарски мост – Шив., рум. вл.

Дъската – Сот., Ю 5,6, ниви и гора, място на стара работилница за ба-рут, която се взривила и изгоряла (СРТ); така се наричат места в гора, където са цепели дъски, често и *Талпата*.

Дъсченица – Тв., С 4, могила в планинска местност, за която битова пре-дание, че върху нея е имало дървена крепост; вж. по-горе.

Дюгѐнчетата – Тр., СИ 2. ДИ: *Дюкѐните*. Скали край стар път, напо-добяващи *дюкѐни*.

дюз, дюз, дюзлюк – в местното тълкуване: равно място спрямо околния терен, от тур. *düz* ‘равен’. – *Ашламѐ* ~, *Баалѐк* ~, *Бичкѐ* ~, *Голѐмия* ~ *Гьолдѐжук* ~, *Гюндѐ* ~, *Дарѐ* ~, *Карѐкаѐ* ~, *Клисѐ* ~, *Пачелѐ* ~.